

да покаже на учениците си корекцията, която е направилъ въ линията на съдбата. Тази линия показва, че всички хора тръбва да живеятъ въ общение помежду си. При този общъ животъ, всъки човѣкъ тръбва да биде толкова уменъ, да не изгуби благоприятните условия на живота, да прави добро и въ физическия, и въ сърдечния, и въ умствения свѣтъ. Всъки културенъ човѣкъ може да направи поне най-малкото добро. Нѣкой казва: Азъ нѣмамъ пари. — Ти не си длъженъ да помагашъ непременно съ пари. Достатъчно е да изпратишъ своята добра мисълъ и своето добро чувство къмъ онзи, който се нуждае. Добрата мисълъ и доброто желание сѫ малъкъ притокъ вода къмъ общото течение. Колкото повече се усилива водата, толкова повече и положението на нуждаещия се подобрява. Грамадното количество вода, което пада на земята, е образувано отъ милиони и милиарди водни капчици, които сѫ дали съгласието си за общъ животъ. Ако не бѣха се съгласили да се съединятъ въ едно, тѣ щѣха да се индивидуализиратъ, вследствие на което нѣмаше да има тѣзи грамадни количества вода, събрани на едно място, каквото днесъ срещаме навсѣкѫде въ природата. Какво може една капка вода сама да направи? Въ центъра на всъка капка се крие известна сила, която опредѣля нейния пжътъ, както и мястото, дето ще падне. Определено е, де ще падне всъка капка: дали на нѣкое растение, дали на земята, дали на нѣкое животно или върху нѣкой човѣкъ. Кой разуменъ човѣкъ може да повѣрва, че водните капки се направляватъ отъ съзнателни сили? Който чуе това, ще каже: Празна работа е тази! Питамъ: ако взема лжка на цигулката си и го прекарамъ надъ струните, това движение разумно ли е? Разумно е, разбира се. Когато виждаме две, успоредно поставени, релси и надъ тѣхъ се движатъ вагони, можемъ да извадимъ заключение, че въ всъка успоредност има разумност. Въ този смисълъ, всъко благо, което тѣрсимъ, е разумно.

Следователно, щомъ човѣкъ счита, че отличителното му качество отъ другите животни е мисълта, той тръбва да мисли право. Щомъ реши да мисли право, това решението се отразява и върху неговия духъ, и върху неговата душа. Като реши да върши волята Божия, той влиза въ връзка съ умовете на всички хора, които сѫщо така вършатъ волята Божия. Тогава той казва: Азъ имамъ идея. Какво представя идеята? Идеята не е нищо друго, освенъ пробуждане на колективното съзнание въ човѣка, или съ-